

dagen for dette Aar. Der er faameget mere Anledning til at blive staaende ved det hidtilgjældende, og ikke drage denne Sag ind under en den aldeles uvedkommende Sags Behandling, som det viser sig af de Forslag, som i saa Henseende ere stillede af de 4 ærede Forslagsstillere, hvor let man ved at komme ind paa dette Gebeet, uden at kunne overskue det i sin fulde Detail, kommer til at bevirke Forandringer og uhenftgsmæssige Forandringer, som jeg paa ingen Maade kan antage, af de ærede Herrer Forslagsstillere at have været tilstgitede. Der er endnu en anden Grund, den nemlig, at der forestaaer et Lovudkast angaaende de militaire Underklassers Pensionering. De militaire Underklasser ere naturligtvis i Antal de største og vigtigste, og jeg troer, at det vilde være aldeles henftgsmæssigt, inden man skrider til almindelige Normeringer af de civile Underklassers Understøttelse eller Pensionering, hvad man nu vil kalde det, først at see, hvorledes Sagen stiller sig med Hensyn til de militaire, der i finantsfel Henseende ere af langt større Vigtighed end de civile. — Jeg kan derfor ikke andet, end ret meget at tilraade, at man forkaster alle de Forslag, som ere stillede til denne Paragraph, i alt Fald med Undtagelse af Udvalgets Majoritets Forslag, hvis man ikke for det vil foretrække Udkastets § 4 anden Passus, saaledes som den oprindeligt er affattet.

H. P. Hansen: Jeg skal søge at fatte mig i den størst mulige Kortbed, men maa dog tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af den høitærede Finantsministers Dittinger. Naar han saaledes har sagt, at vort første Forslag indeholder en Ubillighed mod disse Bestillingsmænd, maa den høitagtede Finantsminister tillade mig at give ham denne Beskyldning tilbage idetmindste for de $\frac{3}{4}$ Dele af disse Bestillingsmænd, da Lovudkastet gaaer ud fra, at kun den ene Tjerdedel af dem skal pensioneres, og de $\frac{3}{4}$ slet ikke have Noget, medens dog vort Forslag gaaer ud paa, at disse Bestillingsmænd i Almindelighed skulle tilstikkes Understøttelse, og det forekommer mig derfor, at naar man vil stille dem ved Siden af hinanden, turde det være tvivlsomt, paa hvilken Side Ubilligheden bliver størst. Den høitagtede Fi-

nantsminister har, som tidligere under disse Spørgsmaals Behandling, oftere henvist til, hvad der tidligere har fundet Sted. Nu skal vist Ingen mere end jeg antage, at der tidligere kan være skeet Meget, som er godt, men jeg troer ogsaa, at der har været truffet Foranstaltninger med Hensyn til Embedsforhold og Embedslønninger, som man nok kunde være tilbøielig til ikke at ønske, og jeg kan ikke nægte, at det har forundret mig, skjøndt jeg vel kan tænke mig det her i denne Sag, at den høitærede Finantsminister har paaberaabt sig, hvad der tidligere har fundet Sted, og jeg er overbevist om, at mange Reformer, som vi have ham at takke for, vilde ikke være skete, dersom han saa varmt og fast havde hængt ved, hvad der tidligere er skeet. I Henseende til, hvad der er bemærket med Hensyn til, hvad der kan ansees som en passende Soldatsstentlønning, om den skulde være 5—600 Rbd., om de skulde have Afgang til Pension og hvad der videre er bragt i Forslag for dem, maa jeg gjentagende gjøre den Bemærkning, at det er vistnok meget vanskeligt at afgjøre, hvad der er passende. Man drager ingenlunde en Grændse for Fristelsen derved, at man bestemmer bedre Aaar for dem. Det kommer an paa, hvilke Mænd man finder til disse Bestillinger. Fristelsen kan for den Mand, der har 700 Rbd. Udftg til Pension, Alderstillaag og hvad man ellers vil bestemme for denne Stilling, gjøre sig langt mere gjældende, naar han kommer ind i Embedet med større Fordringer til Livet, end for den, som kun har en mindre Gage, men gjør mindre Fordringer. Det lader sig saaledes ingenlunde afgjøre; det Eine kan i det ene Tilfælde være ligesaa rigtigt og passende som det Andet. Med Hensyn til hvad der er bemærket om, at jeg skulde have gjort mig skyldig i en Wildfarelse ved at anføre, at man efter Udkastet og Udvalgets Forslag her kom til at vedtage et Tillaag til Pensionsløven, da vil jeg gjerne tilstaae, at der er Intet til Hinder for, at man kan vedtage dette under denne Lov; men jeg kan ikke nægte, navnlig efter hvad den høitærede Finantsminister har berørt med Hensyn til Pensionsløven, at det forekommer mig, at man med stor Barsomhed skal gjøre saadanne Tillaag til Pensionsløven i andre Love. Saa-